

i sin besvarelse af spørgsmål nr. S 205 (folketingsåret 1995-96), at »forskningsfonde er at betragte som en privat fond, og at midlerne i fonden kun er omfattet af fondsbeskatningsloven, såfremt midlerne udgør en fond i fondslovens betydning«.

Svar (27/1 97)

Forskningsministeren (Jytte Hilden):

Offentlighedens mulighed for at få indsigt i fondes virksomhed afhænger af den konkrete fondsorganisering, og om der juridisk set overhovedet er tale om en fond. Det er naturligvis altid vigtigt med åbenhed i den offentlige forvaltning.

For at der er tale om en egentlig fond kræves det, at fonden skal have en egen formue, der er endeligt udskilt fra stifternes formue, og at fonden organisatorisk har selvstændig ledelse. Hvor man derimod fx blot budgetteknisk har reserveret et bestemt beløb til forskning, som uddeles af et hertil nedsat udvalg, vil der ikke være tale om en selvstændig fond. Der vil i et sådant tilfælde være samme adgang til at få indsigt i dispositionerne som for den offentlige forvaltning i øvrigt, dvs. efter reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen.

Hvor der er tale om en egentlig fond, skal der foretages en konkret vurdering af, om denne fond hører til den offentlige forvaltning eller ej, jf. § 1 i lov om offentlighed i forvaltningen. I denne vurdering vil følgende kriterier indgå: fondens organisatoriske placering, hvilke funktioner den udfører, om fonden er oprettet ved lov og om fonden udelukkende eller overvejende består af offentlige midler. Endvidere har ressortministeren mulighed for ved bekendtgørelse at bestemme, at offentlighedslovens regler skal gælde for bestemte fonde, hvis fondens midler overvejende kommer fra statslige eller kommunale midler, jf. offentlighedslovens § 1, stk. 3.

Efter den almindelige fondslov (lov om fonde og visse foreninger) er der ikke en generel adgang til aktindsigt. Men hvis fonden er erhvervsdrivende og dermed omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde, vil der igennem Erhvervs- og Selskabsstyrelsen være aktindsigt i fondens vedtægter, årsregnskab og årsberetning.

Spm. nr. S 1035

Til kulturministeren (13/1 97) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at den fremtidige tildeling af midler til formål, der hører under Kulturministeriet, i betydelig højere grad kommer provinsen og ikke kun Hovedstadsområdet til gode?«

Begrundelse

På baggrund af den diskussion, der var sidste år om det rimelige i, at kun ca. 20 pct. af Kulturministeriets midler er blevet brugt til nyanlæg i provinsen, udtalte ministerens forgænger i embedet som kulturminister bl.a., at det de kommende år skulle være provinsens tur. Derfor ville det være rart at få en tilsvarende tilkendegivelse fra den nye kulturminister og at få en sådan tilkendegivelse konkretiseret i form af den andel, der forventes at skulle gå til provinsen de kommende år, og hvilke projekter der tænkes at skulle nyde fremme.

Svar (21/1 97)

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Med den nuværende ansvarsfordeling mellem staten, amterne og kommunerne er det Kulturministeriets opgave at finansiere anlægsudgifter ved de *statslige* kulturinstitutioner, hvoraf den altovervejende del er placeret i København. Det er ikke en statslig opgave at finansiere anlægsudgifter ved selvejende eller kommunale og amtskommunale kulturinstitutioner i hele landet.

Hvis man sammenholder den procentvise geografiske fordeling af anlægsudgifterne over en 10-årig periode med den tilsvarende fordeling af de statslige kulturinstitutioners driftsbetillinger fremgår det, at staten ikke – som det ofte fremføres i debatten – diskriminerer provinsen, jf. nedenstående tabel.